

לארץ, בשנים בתקופת וכשנות הירום, מכובו את כוחה של הארץ, מדלדל אותה ומעכב את התפתחותה. ואנו בעלזתנו לארץ מצויים להסי תגל ולהתרנגל למונוגות שהארץ הנאת וכולה לגדל. אחרת יהיה עלינו לגדל על חשבוננו ישוב ומשק גם בארצות חוץ. היהיה זה בכוחנו? הן לפנינו הוינה הארץ ישוב גדול וצפוף בתוכה. שבעת המינים שהארץ השתבחה בהם עיזה לבואת, ובראש וראשונה הזינו אותה עצי, הנושאים פרי טעים, מוין ורבי.

לתמר ישנה האפשרות לקחת חלק ניכר בכלכלת הישוב, כי הארץ יכולה לגדלו בנפל עד כדי הספקת עצמית מדובה ומלאה.

גם בשטח זה של הפצתו בארץ הוד שנ משו בשמונה השנים הללו. נוסף לאלף העצים של הגן סתמרים בארץ עוד כ-1000 עצי תמר נוספים — מרביתם נבקעת כני רות ובעמק בית-שאן. אולם מה דלה כמות זו לעומת הצורך. יש לעשות ולעמול. לממן ולהמשיך ולהביא מן החוץ עוד חומרים מהונים המשובחים שישימנו אף הם למטעיהם.

על אחת כמה וכמה יש להשתמש שימוש מלא וקפדני בחומרים אשר עצי הגן מצמיחים ויצמיחו.

אם רבים ירצו בעץ הזה, כאשר הוא ראוי — לא תהיה זאת תקנות שוא; להחזיר לארץ את התמר ולהחזיר לתמר את ערכו בנפיה של הארץ וכלכלתה, כבישנים קדמוניות.

כנרת

גן התמרים

„ואציץ לעינים לאות הווד בעיני עשבים“ („תמורה“)

רץ ונודה: הגן בלבד אינו מספיק לכך. „כאשר מסתכלים בעץ התמר — אם כי הוא עומד כורד בנוף של הערבה — רואים כמה המר הוא לעמקינו וכמה מיסוף הוא משלו בהופיעו כאן. כמאנו היה אורח כאן וכמאנו הוגלה מכאן. והוא גם נתון לכלכלת הישוב. הדרם הגדול של המזון שתוצרת הוין הוודם

שנים אלה — הפרי המעיד על כדאיות רביו של העץ וכן המטחת הרבא הרד ציני ע"י אחוז נכוח כללו של הקלטת החומרים — הם היסוד שעליו תשען ההפצה הרחבה של העץ. אולם אין כוונת הגן וכוונת העוסקים בו להסתיי פק בו בלבד. הם הותרים לסייע לשיד בתו המלאה של העץ לכלכלתה של האר

העלוניים סמוך לפני האדמה ומעליה. אם יקשה הדבר גם בעתיד להבטיח אחוז קריסה נכוח ועל אחת כמה וכמה קריסה כמעט מלאה של החומרים התחרי הונים — הנה על ידי החומרים העלוניים המהובים אפשר יהיה להביי טיה קריסה של 70%—80% מכל חומרי העץ.

עברו שמונה שנים מאז ניטע גן התמרי דים לזכרה של רחל ומלאו במעט עשר שנים — בשנים סיום מוחה — מאן התלטנו על כך ומאן התילנו לעמול בהשגת חומרי התמרים. ראשונה כך הוכרזו גיבאן סנדאד באביב תרצ"ב, קדמו להם בן דק 18 תמרים „אמנות“ משארית החומרים שהובאו ממצרים לפני 17 שנה ואשר צומחו לנו לא כמעט מורי הודאה ומפני דרך בענה כגן לזכר רחל הוא השיג במעט את מטרתו. אנו מתקדמים עתה לארץ עצי המר, ממיטב הונים של ארצות התמר דום. כבר ניטעו ראשונה החומרים והשתילים מנדלו הגן וכן הופיעו כמד יכול הפרי הראשון הופה של ראשונה העצים בני השמונה היכול מלמח את התקות שתלנו ושינוח גם הפרי וגם החומרים מאמצים ומעודדים לפדאת המעשה החכם של שיבת העץ לארץ.

הפרי. וני הכיבוש, אשר ביים נשמד היטב כמטך וכן רב, הובאו בעיקרם מעיראק, מפרס ומקליפורניה. גם הפרי מהונים חזקו להבשלתו למדי דות חום נמוכה — התחיל להבשיל על העץ, אולם בשל מיעוט העצים נוסד אי הפרי ירמיו העצמות, הדמומים והתנים, הנמשכים לפני הטעים נדרנו אותו לפני התבשלת והמשלנו מלאכוד הית באופן משבוע רעיון.

החומרים. אם גם סדם העלחנו להעלות את אחוז הקריסה של החומרים התהתונים העומקים מנוע העץ שבתוך האדמה (אם אש עברנו בזה הלכת דרך נסיונות השובה) הרי אנו משתלטים על ההשרשה וההקלטה של החומרים